

NIEUWSBRIEF VANUIT TANZANIA (NR.25)

(20 maart 2014)

De vorige nieuwsbrief schreven we eind september van het vorige jaar vanuit Driewegen. We zijn nu vanaf 14 januari van dit jaar in Tanzania en staan op het punt om weer naar Nederland te vertrekken. We kunnen met tevredenheid en plezier terugkijken op ons verblijf hier. De regentijd is vroeger begonnen dan gewoonlijk en gaf ons soms wat beperkingen en verrassingen op de weg, maar voor de mensen hier is het een zegen. Hun landjes zijn weer lekker ingezaaid, voornamelijk met maïs en bonen en iedereen hoopt op een goede oogst, dus eten voor het komende jaar. Het Ngaleku Children Centrum is een "bedrijf" geworden, dat aan vele mensen in de buurt werk biedt. Naast de kerntaak: het opvangen van kwetsbare kleine kinderen, zijn er van allerlei activiteiten rond het centrum, waarover Piet in het tweede deel zal vertellen.

De "Ngaleku" kinderen

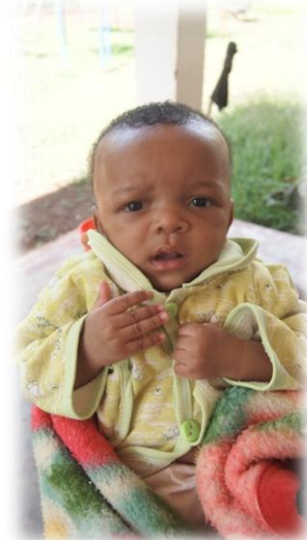
In het jaar 2013 zijn er acht nieuwe kinderen bijgekomen, waarvan we jullie in de vorige twee nieuwsbrieven al vijf kinderen hebben genoemd. Onderstaande drie kinderen zijn in november en december opgenomen. Alle kinderen waren onder een jaar bij opname.

Nemes Peter, 10 maanden

Ana Alfredi, 8 maanden

Joshua, 4 maanden

Half januari van dit jaar is er nog een kindje bijgekomen, Riziki. Hij is heel slecht binnen gekomen, door zijn vader gebracht, moeder overleden. Hij was al 3 maanden, maar het leek alsof hij net was geboren en hij zat onder de zweren en infecties. De zusters hebben hem geweldig verzorgd en onderstaande fotootjes laten zien hoe hij binnen kwam en hoe hij is opgeknapt.

Riziki, geb.17-10-2013. In CNCC 17-01-2014

Riziki, zoals hij nu is, nog steeds klein, maar wel gezond

Opvallend vind ik het altijd weer dat alle kinderen zo vrolijk en zo enorm dapper zijn. 's Ochtends vroeg bij het appèl voordat ze naar het schooltje op het terrein gaan, zingen ze al uit bolle borst het volkslied. Dan nog wat gymnastische oefeningen en een gebed en de dag is weer goed begonnen. In mijn ogen moeten ze al heel vroeg heel zelfstandig zijn. Zodra ze kunnen lopen (meestal rond een jaar) eten ze zelf en gaan ze ook zelf in hun bedjes in. Hier geen kusje voor het slapen gaan of nog eens een verhaaltje voorlezen. Nee, ze eten, ze bidden, gaan naar de wc en zoeken dan zelf hun bedjes op. Alle kinderen slapen in hun kleren. Er loopt dan nog wel een zuster rond om wat te controleren en op te ruimen.

Onderling is er een grote saamhorigheid tussen de kinderen. De groten helpen de kleintjes en ze voelen zich als familie van elkaar. Dat merk je ook als ze op de lagere school zitten, ze trekken met elkaar op en worden de "Ngaleku children" genoemd.

Vooraf op het jongens zaaltje kan het soms een vrolijke boel zijn tot.....

Op dit moment zijn er 29 kinderen in het centrum, waarvan er negen HIV positief zijn. Eén meisje, Christabella, is begin maart terug gegaan naar haar familie.

Er zijn 32 kinderen die naar een lagere school gaan en onder de verantwoordelijkheid vallen van het CNCC en waarvan het schoolgeld door de Nederlandse stichting wordt betaald. Van deze 32 kinderen gaan er 14 in de vakanties naar familie en 18 komen er terug in het centrum. Van deze 32 kinderen zijn er negen kinderen HIV positief. Alle HIV+ kinderen krijgen elke week extra fruit, ei en groenten, ook op de scholen.

Het streven is om zoveel mogelijk kinderen te herenigen met familieleden, hetzij voorgoed, hetzij alleen in de schoolvakanties.

In januari 2015 zullen de eerste twee meisjes naar het vervolgonderwijs gaan.

Vrijwilligers en bezoekers

Er zijn geen vrijwilligers tijdens onze periode hier. Wel hebben wij 2 keer gasten gehad, hetgeen erg gezellig was. Een groep van vier Italianen, die hier al meer zijn geweest hebben als gasten van de zusters hier ook twee weken vertoefd. Eén van hen Cesare is zeer geliefd bij de kinderen met zijn ballonnen, gekke grappen en tomeloze energie.

Cesare speelt met de kinderen

Schoolbezoeken

Zoals elk jaar hebben we ook dit jaar de lagere scholen bezocht waar de CNCC kinderen naar school gaan. De vijf jongens waarover we het in onze vorige brief hadden en die in Mweka op school zitten, zijn op deze school gebleven. Ze zagen er nu beter uit dan het vorige jaar. Vier van hen zitten in groep vijf en eentje in groep zes (er zijn in totaal zeven groepen). Twee kleintjes zitten op de kleuterschool aldaar en wonen weer bij hun familie in de buurt van de school.

Mweka Primary School

John, Joseph, Anthony, Bibi Olga, Maria, Kenedy, Regan, Karoli, Babu Pieter

Bezoekers zondag, de kinderen genieten van de vruchtensap en de pilau

Tijdens een schoolbezoek in Tarakea hebben we één van de kinderen, Riziki, mee terug genomen naar het centrum. Hij zag er slecht uit, was heel zwak en apathisch. Na een paar dagen in het centrum knapte hij nog niet op en Piet constateerde een flinke bloedarmoede, waarschijnlijk ten gevolge van zijn medicatie. Hij is een paar dagen opgenomen in het ziekenhuis, heeft drie zakken met bloed gekregen en zijn medicatie is veranderd. Het gaat weer goed met hem gelukkig. Riziki is een kwetsbare jongen, die bij het ouder worden, steeds meer gaat beseffen dat hij zonder familie opgroeit. De maatschappelijk werker probeert familieleden van hem op te sporen.

Riziki, eventjes thuis bij babu en bibi op de bank voordat hij naar het ziekenhuis gaat

De zusters

Zoals meestal het geval is, zijn er weer zes nieuwe zusters aan het begin van het jaar. Sr.Ritha , de leiding gevende non, is er nog wel, maar die verwacht ook in juli overgeplaatst te worden. Die continue wisseling van nonnen vinden wij wel erg jammer, omdat vaak de goede weer vertrekken, maar we hebben er geen invloed op. Pole sana, zeggen ze hier!

Wij vinden de zusters vooral goed in de verzorging van de kleine kinderen. Enige pedagogische kennis m.n. voor oudere kinderen is hen vreemd en wat bijscholing op dit punt is ook een terugkerend advies van ons aan het team.

Tijdens de algemene stafvergadering in februari zijn de volgende belangrijke punten naar voren gekomen:

- Is er voldoende informatie en kennis over hoe om te gaan met HIV positieve kinderen? De maatschappelijk werker heeft dit aangekaart. Het blijkt dat sommige zusters niet altijd de juiste informatie hebben en bang zijn voor overdracht van het virus. Spookverhalen doen de ronde, dus heel belangrijk is goede informatie. Aan speciale training en juiste kennis van de verzorgers wordt gewerkt. Wordt vervolgd!
- Michael e.a. gaan onderzoeken of ze iets kunnen gaan doen aan het verbeteren van de lokale lagere school, zodat de CNCC kinderen daar naar toe kunnen. Lokale scholen zijn veelal zeer matig met grote klassen en weinig gemotiveerde leerkrachten. Ook wordt er gedacht aan het bouwen van een eigen school naast het centrum. De gedachte hierachter is dat Missie scholen duur zijn in vergelijking met lokale scholen. Wij willen echter goed onderwijs voor de CNCC kinderen die toch al een veel moeilijker start hebben. Goed onderwijs kan de sleutel zijn voor een betere toekomst. Wordt vervolgd!
- Nagedacht zal er ook moeten worden hoe we de kinderen waarvan echt geen familieleden op te sporen zijn of die niet gewenst zijn, zullen gaan opvangen in het centrum b.v. in de vakanties. Met name voor de oudere kinderen zullen er speciale voorzieningen getroffen moeten worden. Naarmate ze ouder worden, krijgen de kinderen het ook steeds moeilijker met het feit dat er geen familie voor hen is. Meer begeleiding dan de zusters kunnen geven voor deze kinderen is dan gewenst.

In en rond het centrum

Na onze laatste nieuwsbrief zijn er behoorlijk veel veranderingen gekomen in het management van de projecten en hoe de toekomstige ontwikkelingen zullen zijn.

Vrienden die nu het CNCC op foto's zien en vroeger hier geweest zijn herkennen het niet meer. Onze stichting heeft in 2005 2000 bomen en heesters laten planten waardoor het hier een paradijs geworden is, nog versterkt door de 2 bomen die de President Kikwete en zijn vrouw Selma hebben geplant bij de opening in 2007!

De Polikliniek.

De nog jonge Zanzibariaanse Rural Medical Aid, aangesteld door het district, krijgt steeds meer "patiënten". Hij wordt geassisteerd door Sr.Stella. Er is een vergunning aangevraagd bij de Districts Medical Officer om de polikliniek te laten registreren voor arme mensen met een verzekering van de staat. Als de aangevraagde verzekering er komt dat wordt het een drukke boel inclusief zwangerschapcontroles, bevallingen en vaccinaties van "under fives".

Het rollend Materieel.

Het busje dat inmiddels naar de schroothoop is gebracht kan worden vervangen door een mooie tweede hands Nissan Caravan met 15 plaatsen voor volwassenen en dertig! voor kinderen, het zal het "Petronella" busje gaan heten ter nagedachtenis aan de schenkster...

De ambulance hoeft gelukkig weinig te worden ingezet..de tractor heeft weer een grondige beurt gekregen, nieuwe oliepomp enz. en kan er weer een jaartje tegen! Ook de vrachtauto wordt weer veel ingezet aangezien Michael een Lodge aan het bouwen is naast het centrum waarvan de inkomsten naar het CNCC zullen gaan.

Het Personeel:

Naast de "dokter" is er ook een project manager aangesteld, Jonathan. Hij is 32 jaar en heeft drie jaar management gestudeerd en veterinaire studies gedaan. Hij zal al onze buiten projecten gaan begeleiden, de dieren, de boomgaard, de auto's gaan onderhouden en de kilometers en diesel gaan bijhouden in een logboek. Ook zal hij mede verantwoordelijk zijn voor de bouw van de Lodge en het gebouw van de maïsmolen en de zonnebloem pitten pers waarmee begonnen is. Vanuit het district is er een maatschappelijk werker aangesteld die als speciale taak heeft om de kinderen van het CNCC in contact te brengen met familieleden. Hij heeft een brommer te leen gekregen van de stichting om zijn werk goed te kunnen doen.

Voortgang projecten van onze Stichting

Het bestuur heeft eerder al besloten tot en met 2014 de projecten te steunen met het betalen van het personeel, voer, mest, zaad en meer.

De boomgaard

Van de boomgaard beginnen de eerste vruchten te komen. Naast vele Bananen zijn er Mango's, Papaya's, grondnoten, sinaasappels, citroenen en lokale vruchten. Onze kinderen krijgen volop fruit van "eigen bodem", ook wordt er fruit verkocht.

Ook honing hebben we van eigen bijenkorven.

bananen

bijenkorven

De dieren

De varkenspest heeft alle varkens gedood, nog is het gevaar van een nieuwe epidemie niet geweken waardoor we voorlopig geen nieuwe varkens kunnen kopen. Jonathan houdt alles goed in de gaten, maakt de stallen schoon en hoopt eind dit jaar weer te kunnen starten met nieuwe varkens. Het leven met en in de natuur kan wreed zijn!

De kippen gaan goed, er worden elke week 1200 eieren verkocht voor ongeveer 10 eurocent! Per stuk..dat gaat winst opleveren dit jaar.

Enkele dagen terug heeft onze koe Mathilde het leven geschonken aan een kalfje, we denken dat het een stiertje is, binnenkort volgt er nog een. Het is de bedoeling van Jonathan het aantal koeien terug te brengen tot een aantal waarbij de melkproductie voldoende is om de kinderen en het CNCC van gratis melk te voorzien, de rest wordt verhandeld.

Kinderen begroeten het kalfje

De grote koeienstal wordt teruggebracht tot een kwart en de rest wordt kippenstal. Verder zijn er een paar hobby...(tot kerst?) kalkoenen geschonken aan de zusters.

Het vrouwenproject

De Leto-vrouwengroep bestaat nog uit vijf vrouwen, die in de buurt van het centrum wonen. Zij hebben de lening van het vorige jaar ook nu weer helemaal afbetaald. Met een nieuwe wat grotere lening voor dit jaar gaan ze nu proberen om naast het afbetalen ook wat over te houden voor nieuwe investeringen, zodat ze uiteindelijk niet meer hoeven te lenen. Tot nu toe werd de winst uitgegeven aan extra's en schoolgeld voor de kinderen. Ze waren heel blij met de zonnelampen, die gesponsord zijn door vijf vrouwen uit Zeeland.

Nieuwe projecten

- De Lodge van Michael vordert gestaag, nu echter even niet gezien de vele regens die het bouwen moeilijk maken. Michael hoopt met deze Lodge winst te maken, die gebruikt kan worden voor het centrum. De Nederlandse stichting is hierin geen partner.
- De bouw van de maïsmolen en de oliepers is gestart, de funderingen worden gelegd. De Nederlandse stichting heeft 15.000 USD bijgedragen, ongeveer de helft van de bouwkosten.
- Elektriciteit
Het hele elektriciteit netwerk is getroffen door kortsluiting in de transformator. Een paal die hem steunde was doorgevreten door termieten!
Dit had als gevolg dat de buitenleidingen voor de verlichting buiten en bijna alle TL - leidingen in de slaaphuizen verbrand zijn en moeten worden vervangen, kosten 2000 Euro. We gaan hier aan werken en zullen eind deze week met Michael de knoop doorhakken. Tevens zullen de kapotte stenen lamphuizen worden vervangen door stalen.

Tot slot:

Het internet en WIFI hier functioneren nu perfect.

Door de komst van gasturbines bij Dar es Salaam zijn de frequente stroomstoringen van elektriciteit voorbij, zeer prettig!

Alleen...de stroomprijs is met 67 % gestegen...ongelooflijk, tevens onvoorstelbaar dat er in dit land geen rellen uitbreken om tegen deze maatregel te protesteren, maar de Tanzanianen zijn een vreedzaam (soms lijdzaam?) volk.

Zonne-energie voor de pompen bleek te kostbaar.

Toch zal de energie van de zon hier meer worden gebruikt, vooral voor warme water , kleine apparaten tot zelfs ijskasten en vriezers toe. Zeker nu de stroomprijs hier zo omhoog is gegaan zal investeren in zonne-energie steeds meer gaan lonen.

We willen tot slot alle donors groot en klein, jong en oud enorm bedanken voor de blijvende steun die we mogen ontvangen.

We zullen vooral het onderwijs voor de kinderen blijven behartigen, onze kerntaak in de toekomst. Door de komst van de maatschappelijk werker wordt het (terug)plaatsen van weeskinderen bij familie beter geregeld dan voorheen en zal het aantal nieuwe kinderen hier hopelijk gaan dalen. Ook door de behandeling van AIDS vooral in het geval bij zwangeren moet dit laatste een reële mogelijkheid blijken.

Zo lang het ons gegeven blijft zullen we alle ontwikkelingen hier nauwgezet blijven volgen.

Met een warme groet vanuit Leto, District Rombo, Kilimanjaro regio , Tanzania.

Olga en Piet de Haas